

РЕШЕНИЕ

№ 649

гр. София, 31.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 23.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11468** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на д-р М. А. М. от [населено място] срещу решение № 0255 от заседание № 102 от 20.07.2005г на НЕЛК по УНГ. Претендира се нищожност на оспорваното решение, като се твърди, че същото е постановено при липса на предоставена по закона компетентност – нарушение по чл. 146 т.1 от АПК. Твърди се, че атакуваното решение е постановено на 20.07.2005г, а от 01.01.2005г е в сила разпоредбата на чл. 113 ал.1 от Закона за здравето, съгласно която органите на медицинската експертиза могат и по своя инициатива да отменят или да изменят неправилни решения на по-долустоящите органи, както и да връщат техните решения за отстраняване на грешки или непълноти в тримесечен срок от постановяването им. В настоящата хипотеза този срок не бил спазен, тъй като отмененото решение на ТЕЛК било с дата 21.12.2000г. Цитира се практика на АССГ в тази насока. По отношение на правния интерес на д-р М. да оспорва процесното решение на НЕЛК, същият твърди, че с разпореждане № 106/29.05.2006г на началник отдел КПК при ТП на НОИ е разпоредил д-р М. да заплати сумата, която адресата на решението на ТЕЛК, отменено от НЕЛК е получило като пенсия. Решението на директора на ТП на НОИ – РУСО [населено място], с което се отхвърляла жалбата на д-р М. срещу горното разпореждане било обжалвано пред АС [населено място], където било образувано адм.д. № 284/2012г, спряно до решаване на адм.д. № 11468/2012г по описа на АССГ. Прави се искане за прогласяване на нищожност на оспореното решение на НЕЛК.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Представя допълнително становище по въпроса за допустимостта на оспорването.

Ответникът по оспорването НЕЛК чрез юрк. А. взема становище за недопустимост, евентуално неоснователност на жалбата. В писмени бележки сочи, че съгласно член 112 ал.1 т.4 от Закона за здравето, жалба срещу експертни решения на НЕЛК, могат да подават единствено и само заинтересованите лица, чиито кръг е установен императивно, от разпоредбата на чл.112 ал.1 от Закона за здравето и включва освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията на хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността. Чл.17 ал.1 от АПК предвиждал колективните административни органи, какъвто в случая се явява ТЕЛК, да се представляват от техните председатели или от овластени от тях други членове на органа. Според ответника, видно от постъпилата в НЕЛК жалба с вх.№ 94/23.11.2012г, същата била подадена и подписана от д-р М. А. М., като от приложеното на стр.3 в МЕД, ЕР №4009/21.12.2000г. на ТЕЛК обща -Л., д-р М. А. М. бил посочен като член на състава на административния орган постановил цитираното ЕР. Твърди се, че липсват каквито и да е доказателства, удостоверяващи делегирането на представителна власт на д-р М. от останалите членове на административния орган, както и доказателства, същият да представлява ТЕЛК в качеството си на адвокат. В тази насока, на основание чл. 159 ал.1 т.2 от АПК се иска прекратяване на производството по делото. Твърди се, че оспорващият е неправосубектен. Евентуално се прави възражение за неоснователност на оспорването. Твърди се, че видно от приложеното в МЕД на Г. И. П., ЕР № 0255/20.07.2005, прието като доказателство в настоящето производство, било издадено от компетентен орган, съгласно императивната разпоредба на чл. 47, ал. 1 Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза на работоспособността и на регионалните картотеки на медицинските експертизи - от специализиран състав по УНГ болести, определен съобразно водещата диагноза. Актът бил постановен в предписаната от закона форма, при спазване на разпоредбата на чл.4 от действащата към момента на произнасяне НМЕР, съгласно която формата и съдържанието на експертните решения на ТЕЛК и НЕЛК са по образец, утвърден от управителя на Националния осигурителен институт (НОИ) и от министъра на здравеопазването. ЕР било подписано от специализиран състав на НЕЛК, в който са включени законоустановения брой лекари, с призната специалност по съответния профил и с не по-малко от 10 години трудов стаж по медицина, при спазване разпоредбата на чл.17 ал.3 и ал.4 и чл.18 от действащия към момента на произнасяне Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза на работоспособността и на регионалните картотеки на медицинските експертизи. Процесуалният представител на ответника не взема становище по единственото възражение в жалбата за нищожност на оспорвания акт на основания некомпетентност поради изтичане на 3-месечния срок от издаване на решението на ТЕЛК.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

АССГ в настоящия състав, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, приема същото за допустимо като подадено от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Тъй като възражението

касае само нищожност на оспорения акт, съдът не поставя въпроса за подаване на жалбата в срок. Съгласно чл. 149 ал.5 от АПК, административните актове могат да се оспорват с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. По направеното искането от ответника за прекратяване на производството по делото на основание чл. 159 ал.1 т.2 от АПК, съдът приема същото за неоснователно. Д-р М. е правоспособно физическо лице и в случая не може да се поставя по никакъв начин въпроса за неправосубектност на оспорвания. При служебно извършена проверка за правен интерес на д-р М. да обжалва решението на НЕЛК, АССГ в настоящия съдебен състав приема следното: От представеното на л. 6 по делото доказателство – решение № 54 от 28.09.2012г на директор ТП на НОИ, РУСО [населено място] е видно, че на д-р М. е съставен ревизионен акт за начет № 106/29.05.2006г на основание чл. 110 ал.1 от КСО/този факт се твърди и от жалбоподателя и не се оспорва от ответника/. Съгласно чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО, контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи и от издадени документи с невярно съдържание или от отменени актове на медицинската експертиза и др. Видно от съдебната практика на ВАС – решение № 1400/2008г на ВАС по адм.д. № 9297/2007г, цитираната законова отговорност корени своята правна природа в института на непозволеното увреждане, регламентиран в нормите на чл. 45 - 54 от Закона за задълженията и договорите. Съгласно чл. 53 ЗЗД, ако увреждането е причинено от неколцина, те отговарят солидарно. Предвидена е солидарна отговорност на членовете на ТЕЛК, участвали при постановяването на отменени актове на медицинската експертиза, която е законово регламентирана. Видно от същото решение на ВАС, пред лекарите, участвали в постановяване на решение на ТЕЛК, което впоследствие е било отменено от НЕЛК съществува правната възможност да обжалват решението на НЕЛК, с което се отменя решението на ТЕЛК. Според АССГ в настоящия съдебен състав, издаването на акт за начет срещу физическото лице-доктор, участвал в състав на ТЕЛК, чието решение е отменено от НЕЛК, обуславя правния интерес на този доктор да обжалва решението на НЕЛК. В тази насока споделя становището на жалбоподателя за наличие на правен интерес от оспорване, което се подкрепя и от съдебната практика на ВАС.

След анализ на събраните по делото доказателства, АССГ прави следните изводи от правна страна: Оспорването е срещу решение № 0255 от заседание № 102 от 20.07.2005г на НЕЛК по УНГ. Претендира се нищожност на оспорваното решение, като се твърди, че същото е постановено при липса на предоставена по закона компетентност – нарушение по чл. 146 т.1 от АПК, като в тази насока се прави позоваване на текста на чл. 113 ал.1 от Закона за здравето.

В представеното по делото МЕД на лицето Г. И. П. е приложено и прието като доказателство ЕР на ТЕЛК № 4009 от 21.12.2000г.

С ЕР на НЕЛК № 0255/20.07.2005г се отменя горното ЕР на ТЕЛК, като в същото е изписано, че решението се взема на основание чл. 29 от НЕР/НМЕР. При извършена служебна проверка на цитираната правна норма, съдът приема, че същата е неотнормирана към конкретната хипотеза.

Видно от цитираното погоре решение № 54/2012г на директор на ТП на НОИ, ЕР на ТЕЛК е обжалвано пред НЕЛК от прокурор по повод образувано наказателно производство. Съгласно съдебната практика на ВАС: Решение № 1400 от 7.02.2008 г.

на ВАС по адм. д. № 9297/2007 г., VI о., докладчик съдията Н. М.: Действително в чл. 41, т. 1, б. "в" от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза на работоспособността и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /отм.м.05.2010г/ е предвидено специализираните състави на НЕЛК да разглеждат решенията на ТЕЛК по сигнал за нарушения, свързани с експертизата на работоспособността. Но цитирания контрол не може да се осъществява неограничено във времето. Прокуратурата не е от заинтересованите лица и организации по смисъл на чл. 112, ал. 2 от Закона за здравето. Следователно, когато нейните органи сезират НЕЛК с нарушения, свързани с експертизата на работоспособността, следва да се приеме, че НЕЛК се сезира по своя инициатива. Съгласно чл. 113, ал. 1 от Закона за здравето, органите на медицинската експертиза могат и по своя инициатива да отменят или изменят неправилни решения на по-долустоящите органи, както и да връщат техните решения за отстраняване на грешки или непълноти в тримесечен срок от постановяването им. Законът за здравето влиза в сила от 1.01.2005 г., съгласно § 41 от неговите Преходни и заключителни разпоредби. Следователно чл. 113, ал. 1 от 33 е бил в сила при издаване на процесното решение на НЕЛК. В конкретния случай Експертно решение № 0255 от 20.07.2005 г. на НЕЛК е постановено пет години след Експертно решение № 4009 от 21.12.2000г на ТЕЛК [населено място]. След изтичане на тримесечния законово определен срок, НЕЛК не е компетентен да отменя решенията на ТЕЛК, поради което и оспорваното решение на НЕЛК се явява нищожно поради некомпетентност на органа, който го е постановил.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на решение № 0255 от заседание № 102 от 20.07.2005г на НЕЛК по УНГ.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: